

zorgt in zeeland
SVRZ

Een gezellige
dag in een
ontmoetings
centrum

Snel naar
huis na een
operatie

Mantelzorg:
u staat
er niet
alleen voor

Geheugen-
problemen...
en nu?

Prettig thuis
wonen, ook
als u ouder
wordt

Verpleeghuis-
zorg: een
eigen
huis, maar
dan anders

SVRZ zorgt in Zeeland

Welkom in de wereld van SVRZ!

In deze brochure geven we u een kijkje in onze organisatie. Op meer dan 60 locaties in Zeeland zijn we er voor ouderen die zorg nodig hebben en natuurlijk zijn we er ook voor hun naasten, want die horen er immers bij.

Ons netwerk van voorzieningen door vrijwel heel Zeeland zorgt ervoor dat SVRZ eigenlijk altijd wel bij u in de buurt is. Onze jarenlange ervaring en specialisaties op het gebied van ouderenzorg, zorgen ervoor dat u op al die plekken in de provincie Zeeland zeker kunt zijn van onze betrouwbare kwaliteit.

Onze prachtige provincie kenmerkt zich door schitterende luchten, het licht en de verschillende 'eilanden' met elk hun eigen karakter. Ouderen die veelal geboren en getogen zijn in Zeeland kunnen hun 'eigen' eiland-sfeer terugvinden in een van de vele locaties van SVRZ. Dat is belangrijk als je jong bent en dat blijft belangrijk als je oud bent en hulp nodig hebt.

Met deze brochure willen we u graag het gezicht laten zien achter de vele aspecten van SVRZ. Verhalen delen, die het hart raken en de verschillende kleuren van SVRZ kort belichten. Wilt u meer weten over een specifiek onderwerp? Kijk dan ook op onze website www.svrz.nl.

Alle medewerkers van SVRZ wensen u veel leesplezier.

Inhoud

- 3 **Goed om te weten** Financiën en vergoedingen, zorg aanvragen, wachttijden, kwaliteit en privacy.
- 8 **ZORGTHUIS Wijkverpleegkundige zorg** Wijkverpleegkundige Emmy is vraagbaak en voelspriet voor mensen die thuis wonen.
- 10 **DEMENTIE** Geheugenproblemen, en nu...?
- 12 **ONTMOETINGSCENTRUM Martha heeft beginnende dementie.** Dankzij SVRZ kan ze thuis blijven wonen.
- 14 **Ondersteuning van SVRZ** Prettig thuis wonen, ook als u ouder wordt.
- 15 **Portretten** Huisarts, medewerker, vrijwilliger, mantelzorger, leerling en bijzondere cliënt.
- 18 **GERIATRISCHE REVALIDATIE Even binnenkijken** Na een ziekenhuisopname snel weer naar huis.
- 20 **BEHANDELING & ADVIES Een kijkje in het leven van Sharon, ergotherapeut** Sharon helpt mensen om de dagelijkse dingen zoveel mogelijk zelf te doen.
- 22 **DEMENTIE & VERPLEEGHUISZORG Even binnenkijken bij een groepswooning dementie** Gezellig een kopje koffie drinken in de huiskamer bij Reigersberg.
- 24 **MANTELZORG & ZORGTHUIS SVRZ altijd dicht bij elkaar** Fiep en Herman wonen gelukkig bij elkaar om de hoek.
- 26 **VERPLEEGHUISZORG Even binnenkijken bij een woongroep somatiek** Even binnenkijken bij de woning van Dicky, die net haar kleinkinderen op bezoek heeft.
- 28 **Ziektebeelden en expertise** Bijzondere vormen van zorg.
- 29 **ONTMOETINGSCENTRUM Violetta, medewerker welzijn** Verlengstuk van het vertrouwde.
- 30 **VERPLEEGHUISZORG Palliatieve zorg bij SVRZ** Trots en berusting bij dochter Marie-Louise, want het komt zoals het komt.

Colofon Uitgave van SVRZ, Koudekerkseweg 143, 4335 SM Middelburg, T 088 887 1000, communicatie@svrz.nl **Concept, ontwerp en tekst** Zuiver C i.s.m. Heleen Verhoeven **Ontwerpt en Jeroen Schalk** **Fotografie** Chris Pennarts, Het Kantoor **Druk** Weststrate

Goed om te weten

Hoe vraag ik zorg aan voor mezelf, mijn partner of familie? Wat moet ik dan betalen? En heeft SVRZ een wachtlijst? Deze en andere vragen kunnen bij u opkomen. Hieronder geven we antwoord op de meest gestelde vragen. Meer weten? Op onze website (www.svrz.nl/veelgestelde-vragen) vindt u een uitgebreid overzicht van vragen en antwoorden. En natuurlijk kunt u altijd contact opnemen met de Zorglijn van SVRZ. Onze medewerkers helpen u graag verder.

VERZEKERING

Als ik bij SVRZ ga wonen, moet ik dan nog verzekerd zijn?

U heeft altijd een ziektekostenverzekering nodig. Wettelijk gezien dient u zelf zorg te dragen voor een WA (Wettelijke Aansprakelijkheid)- en inboedelverzekering als u tijdelijk of permanent in een zorgorganisatie woont. Bij SVRZ is dat anders: u bent via SVRZ collectief WA-verzekerd met een eigen risico per schade. Uw inboedel is bij SVRZ verzekerd tot een bedrag van € 10.000 met een gedeeltelijke dekking bij diefstal van sieraden en geld. Zijn uw eigendommen meer waard, dan dient u zelf een verzekering af te sluiten.

CONTACT

Wilt u zorg regelen, een rondleiding krijgen of heeft u een vraag?

Zoekt u passende zorg voor uzelf of een familielid? Heeft u vragen over zorg aan huis? Wilt u inzicht in de kosten, mogelijke vergoedingen of zoekt u hulp bij een indicatie-aanvraag? U kunt met al uw vragen terecht bij de medewerkers van de Zorglijn van SVRZ. De Zorglijn van SVRZ is op werkdagen bereikbaar tussen 8.00 uur en 17.00 uur.

OVEREENKOMST

Worden afspraken tussen mij en SVRZ vastgelegd?

De belangrijkste afspraken over de zorg en dienstverlening die u van ons krijgt, leggen we vast in een zorgleveringsovereenkomst. Deze overeenkomst moet voldoen aan bepaalde wetgeving. SVRZ gebruikt algemene voorwaarden die landelijk zijn vastgesteld in overleg met patiëntenorganisaties en de consumentenbond. De afdeling ZorgService van SVRZ verstuurt de overeenkomst en de algemene voorwaarden op de dag van opname via de post naar u toe.

Hoe vraag ik zorg aan?

Wilt u zorg ontvangen? Dan heeft u vaak een verwijzing van een arts, een indicatie van het CIZ of een beschikking van uw gemeente nodig. Waar u die kunt aanvragen is afhankelijk van welke zorg of ondersteuning u nodig heeft. SVRZ helpt u graag bij het vinden van het juiste loket en de voorbereiding van uw aanvraag.

Langdurige zorg

Voor langdurige zorg heeft u een indicatie nodig. Langdurige zorg is bedoeld voor mensen die permanent intensieve zorg en/of toezicht dichtbij nodig hebben. Voor

deze verpleeghuiszorg kunt u terecht in een kleinschalige woonvoorziening, maar in sommige gevallen, wanneer u in een woonzorgcentrum woont, kunt u deze zorg ook thuis krijgen. U kunt de indicatie zelf aanvragen bij het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ). Meer informatie vindt u op www.ciz.nl. Of bel het CIZ via nummer 088 789 10 00.

Wijkverpleging

Voor wijkverpleging kunt u rechtstreeks contact opnemen met de wijkverpleegkundige. Zij gaat met u in gesprek om uw persoonlijke situatie te beoordelen en stelt

samen met u vast welke zorg u nodig heeft. U kunt contact leggen met de wijkverpleegkundige zelf of via de Zorglijn van SVRZ.

Huishoudelijke zorg, begeleiding, dagbesteding of respijtzorg

De gemeente bepaalt of u in aanmerking komt voor ondersteuning bij het huishouden, begeleiding, dagbesteding of respijtzorg. U kunt daarvoor terecht bij het WMO-loket van uw gemeente. Kijk voor de contactgegevens op de website van uw gemeente.

Geriatrische Revalidatiezorg (GRZ) of Eerstelijns verblijf (ELV)

Voor GRZ en ELV heeft u een verwijzing nodig van de specialist uit het ziekenhuis of de huisarts. Onze specialist ouderengeneeskunde beoordeelt vervolgens of u aan de criteria voldoet, om hiervoor in aanmerking te komen.

Heeft u vragen over een indicatie of hulp nodig bij het aanvragen? Dan kunt u contact opnemen met de Zorglijn van SVRZ.

ACTIVITEITEN

Waar kan ik zien welke activiteiten er zijn?

Activiteiten en evenementen waar ook mensen van buitenaf welkom zijn, staan in de agenda op onze website. Voor vragen over alle wekelijkse activiteiten en verenigingen in de locaties kunt u terecht bij de verzorgenden en de medewerkers welzijn van de locaties.

Hoe is de financiering van zorg geregeld?

Hoe uw zorg betaald wordt en wat u zelf moet bijdragen, hangt af van het type zorg en uw persoonlijke situatie. SVRZ is niet betrokken bij de vaststelling van de eigen bijdrage.

Eigen bijdrage

Voor deze zorg uit de Wlz betaalt u een eigen bijdrage. De hoogte van de eigen bijdrage is afhankelijk van uw inkomen, vermogen, leeftijd en gezinssamenstelling. Het Centraal Administratiekantoor (CAK) bepaalt de hoogte van deze bijdrage. Op de website van het CAK (www.hetcak.nl) kunt u hierover meer lezen. Uw eigen bijdrage wordt ook geïnd door het CAK.

Wet langdurige zorg

Vergoeding uit de Wet langdurige zorg

De Wet langdurige zorg (Wlz) vergoedt zorg voor mensen die 24 uur per dag intensieve zorg en toezicht nodig hebben. U krijgt deze zorg meestal bij een zorgorganisatie, maar u kunt er ook voor kiezen om deze zorg thuis te krijgen, bijvoorbeeld met een volledig pakket thuis (VPT), een persoonsgebonden budget (PGB) of een Modulair Pakket Thuis (MPT).

Zorgverzekering

Vergoeding uit de Zorgverzekeringswet

Iedereen die in Nederland woont of werkt moet een basisverzekering hebben. Dit basispakket dekt de standaardzorg

van bijvoorbeeld huisarts, ziekenhuis of apotheek. De Rijksoverheid beslist wat er in het basispakket zit. Daarnaast kunt u zich aanvullend verzekeren voor kosten die niet in het basispakket zitten. Het basispakket van de zorgverzekering vergoedt veelgebruikte medische zorg, behandeling, (geriatrische) revalidatie en medische hulpmiddelen. Hiervoor geldt een eigen risico. Ook wijkverpleging (persoonlijke verzorging en/of verpleging) bij u thuis valt onder de basisverzekering, maar hiervoor geldt geen eigen risico.

Polisvoorwaarden

In de polisvoorwaarden van uw zorgverzekering staat wat uw verzekering precies vergoedt en onder welke voorwaarden. In de polisvoorwaarden leest

En wat moet ik zelf betalen?

u ook hoe vaak de verzekeraar bepaalde behandelingen, zoals fysiotherapie, logopedie of ergotherapie, vergoedt. En of u een eigen bijdrage moet bijbetalen. Dat kan per verzekeraar verschillen. Wilt u hierover meer weten, neem dan contact op met uw zorgverzekeraar.

Wet maatschappelijke ondersteuning

Vergoeding uit de Wet maatschappelijke ondersteuning

De Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) is er voor mensen die hulp nodig hebben om thuis te kunnen blijven wonen. Dat heet ook wel hulp bij het zelfredzaam zijn. Deze hulp is nodig omdat het alleen of met hulp van de omgeving niet (meer) lukt. De gemeente bepaalt samen met u wat daarvoor nodig is. Voorbeelden van hulp en voorzieningen die onder de Wmo vallen, zijn:

- Huishoudelijke hulp: bijvoorbeeld hulp bij het opruimen, schoonmaken en ramen zemen;

- Aanpassingen in de woning: bijvoorbeeld een traplift of een aanpassing in de badkamer;
- Maaltijdverzorging, ook wel warme maaltijdvoorziening of tafeltje-dekje genoemd;
- Individuele begeleiding;
- Dagbesteding;
- Respijtzorg: zorg om de mantelzorger te ontlasten of als de mantelzorger uitvalt.

Eigen bijdrage

Soms moet u een eigen bijdrage betalen voor de hulp die u uit de Wmo ontvangt. De hoogte van de eigen bijdrage is afhankelijk van uw leeftijd, inkomen, vermogen en gezinssamenstelling. Het Centraal Administratiekantoor (CAK) bepaalt de hoogte van deze bijdrage. Uw eigen bijdrage wordt ook geïnd door het CAK.

WACHTTIJD

Heeft SVRZ wachttijden?

Het is vervelend als u moet wachten op zorg. Meestal kunt u vrijwel gelijk terecht bij SVRZ, maar soms is het niet meteen mogelijk om de gewenste zorg direct te starten. U komt dan op de wachtlijst. Voor iedere locatie en voor iedere soort zorg veranderen de wachttijden per dag. Daarnaast spelen ook voorkeuren voor de locatie en de mate van urgentie van u en van anderen een rol bij de wachttijd. Wilt u meer weten over de wachttijden in uw specifieke situatie? Bel dan met onze Zorglijn.

Wat gebeurt er als ik op een wachtlijst sta?

Staat u op de wachtlijst voor opname in één van de locaties van SVRZ en heeft u een Wlz-indicatie? Dan kunt u gebruik maken van overbruggingszorg. SVRZ organiseert dat dan voor u. Overbruggingszorg is tijdelijke zorg tot u terecht kunt in het zorgcentrum van uw keuze. Er zijn meerdere soorten overbruggingszorg: (uitgebreide) zorg bij u thuis of tijdelijke opname in een andere zorginstelling (dat heet transferzorg).

FOLDERS

Folders aanvragen

SVRZ heeft een groot aantal folders. U kunt een folder aanvragen door een bericht achter te laten op de contactpagina van onze website of u vraagt ze via de Zorglijn aan. Wij sturen u de folders dan per post toe. U kunt de folders ook zelf downloaden op onze website.

KWALITEIT

Hoe gaat SVRZ om met kwaliteit?

SVRZ vindt het belangrijk dat u de zorg en de behandeling krijgt, die aansluiten op uw behoeften, op een prettige manier in een aangename omgeving en door goed geschoolde medewerkers die werken volgens professionele standaarden. Kwaliteit is bij SVRZ geen toeval. Het is het gevolg van onze kritische manier van werken en van onze voortdurende aandacht voor kwaliteit.

De belangrijkste graadmeter voor de kwaliteit die wij leveren, is voor ons de mening en ervaringen van onze cliënten. Bij SVRZ onderzoeken we dit op meerdere manieren en momenten. Meer hierover leest u op onze website.

PRIVACY

Hoe gaat SVRZ om met mijn privacy?

Bij SVRZ gaan we zorgvuldig om met uw privacy. Dit geldt niet alleen voor de privacy in uw eigen kamer bij ons, maar ook voor de persoonsgegevens die we over u registreren in diverse computersystemen. Denk aan uw persoonlijke digitale zorgdossier. Uw gegevens verwerken wij alleen in relatie tot het doel waarvoor ze gevraagd of ontvangen zijn. Bij het registreren, beheren en beschermen van uw gegevens volgen wij landelijke en Europese wetgeving, waaronder de Wet Geneeskundige Behandeloovereenkomst (WGBO) en Algemene verordening gegevensbescherming (AVG).

HUISDIEREN

Is mijn huisdier welkom bij SVRZ?

Uw huisdier is welkom. U bent wel zelf verantwoordelijk voor de algehele verzorging van uw huisdier. Uw huisdier mag ook geen problemen opleveren voor andere cliënten. Denk hierbij aan cliënten die allergisch zijn voor huisdieren. We vinden het belangrijk daar samen met u goede afspraken over te maken. U kunt dit doen met uw persoonlijk begeleider.

BELANGENBEHARTIGING

Wie behartigt mijn belangen?

Krijgt u zorg van SVRZ? U behartigt in principe uw eigen belangen of u geeft aan wie uw contactpersoon is. De eerste contactpersoon is uw belangenbehartiger voor zaken over zorg en welzijn. Eventueel kunt u een andere contactpersoon aanstellen voor uw financiën. Er zijn ook andere vormen van belangenbehartiging mogelijk. Dit bespreken wij met u zodra u zorg van SVRZ krijgt. De gemeenschappelijke belangen van alle cliënten van SVRZ worden behartigd door de cliëntenraad.

KLACHTEN & COMPLIMENTEN

Hoe gaat SVRZ om met klachten?

Uw klachten, maar ook uw complimenten, horen we graag. Complimenten kunt u delen met de betrokken medewerker(s) of via www.zorgkaartnederland.nl. Een klacht kunt u eveneens bespreken met de betrokken medewerker of met de persoonlijk begeleider. Ook kunt u contact opnemen met de teamleider of de locatiemanager. Wij verwachten van onze medewerkers dat zij open, respectvol en veilig met uw klacht omgaan. Soms is het nodig om een onafhankelijk persoon in te schakelen om tot een oplossing van een klacht te komen. SVRZ werkt daarom samen met onafhankelijke vertrouwenspersonen en klachtenfunctionarissen. Meer informatie hierover vindt u op onze website.

WET ZORG EN DWANG

Wat houdt de Wet zorg en dwang in?

De Wet zorg en dwang is erop gericht om onvrijwillige zorg te voorkomen. Het uitgangspunt van de wet is 'Nee, tenzij'. Dat betekent dat vrijheidsbeperking of onvrijwillige zorg in principe niet mag worden toegepast, tenzij sprake is van ernstig nadeel voor de cliënt of de omgeving. Dit kan thuis, in het ziekenhuis of in de Wet langdurige zorg met of zonder behandeling zijn.

“We kijken naar wat mensen zelf willen; waar ze zelf waarde aan hechten”

Vraagbaak en voelspriet, dicht bij de mensen

“Even wachten, ik heb m’n haar nog niet gekamd!” Een vlugge grijs, het buitenlicht weerkaatst op z’n kale hoofd. Marinus Moerland is duidelijk op z’n gemak als de fotograaf op het punt staat om hem te portretteren. In de stoel naast hem zijn vrouw Mina. Tegenover hem wijkverpleegkundige Emmy Lutten. Een vertrouwde setting, zo blijkt.

Mina en Marinus krijgen al zeven jaar zorg van SVRZ in Tholen, in een knusse woning op de begane grond. Sinds twee jaar komt Emmy er over de vloer. Als wijkverpleegkundige is ze onderdeel van een kleinschalig zorgteam dat hulp aan huis biedt. Bij Mina en Marinus komt het team tweemaal daags: ‘s ochtends en ‘s avonds, om te helpen met bijvoorbeeld steunkouzen aan- en uitdoen, wassen en wondverzorging. “Zij bepalen en wij ondersteunen”, benadrukt Emmy.

Zorgen dat
De belangrijkste waarde? Zelfredzaamheid. De wijkverpleegkundige is er voor mensen die voor sommige (zorg)taken hulp nodig hebben, maar daarnaast wel thuis willen blijven wonen. “Cliënten bepalen in overleg met de wijkverpleegkundige waar ze hulp bij nodig hebben. Je komt bij ze thuis, in hun vertrouwde omgeving. Daar ga je met

respect mee om, door mensen ruimte te geven voor hun eigen routine. Hun eigen leven, met alles wat daarbij hoort.”

Niet zorgen voor - maar zorgen dat, noemt Emmy het. “Natuurlijk ontlasten we mensen graag, maar veel liever geef ik ze de kans om te doen wat ze zelf nog kunnen. Iedereen vindt het fijn om zelfstandig te zijn, ongeacht de leeftijd of woonsituatie. Misschien is dat wel waarom ik bij SVRZ op m’n plek zit. In alle situaties geldt: we kijken naar wat mensen zelf willen; waar ze zelf waarde aan hechten. Dat is altijd het uitgangspunt.”

Bekende gezichten
Terwijl Emmy vertelt, knikt Mina instemmend. Tussendoor vult Marinus aan. “Dat ze flexibel zijn, scheelt ook een hoop. Als we een keer vroeg weg moeten, dan geven we dat door en zijn we op die dag gewoon

de eerste klant. Het zijn ook altijd bekende gezichten, omdat er een kleine groep mensen van SVRZ achter zit. En je hoeft niet telkens opnieuw je vraag of verhaal te vertellen, want Emmy is onze contactpersoon voor zo’n beetje alles.”

Voelspriet
Een voelspriet: misschien is dát wel de beste benaming voor wat een wijkverpleegkundige werkelijk is. Natuurlijk ondersteunt Emmy aan huis met allerlei (zorg)taken, maar ze doet meer. Emmy is degene die vragen van kwetsbare ouderen en hun familie oppikt, antwoorden zoekt, verzoeken uitzet of juist gericht doorverwijst. Met korte lijntjes, binnen en buiten SVRZ. Voor aanvraag van huishoudelijke zorg, aanvullende zorg of specifieke hulpmiddelen bijvoorbeeld.

Eigen tempo en regie
Dat Emmy dit een dankbare taak vindt, steekt ze niet onder stoelen of banken. “Weet je wat zo mooi is? Je bouwt echt een band op met elkaar. Als wijkverpleegkundige, zorgverlener én aanspreekpunt leer ik cliënten op heel veel manieren kennen. Niet alleen als kwetsbare mensen die soms zorg nodig hebben, maar vooral als mensen die op eigen tempo en voorwaarden hun leven willen inrichten. Zelfregie, zolang als het kan.”

En wat als thuis wonen echt niet meer gaat? Geen leuke vraag, maar Emmy denkt in mogelijkheden. “Als we denken dat thuis wonen niet meer verantwoord is, dan gaan we praten met de personen zelf, familie en andere betrokkenen. We kijken naar waarom thuis wonen niet

meer verantwoord zou zijn. Dat betekent automatisch dat we het hebben over wat nog wél kan en waar dat kan. Want ook op een andere plek dan thuis kun je heel zelfstandig leven...”

Doen wat je altijd deed
“Ik denk”, onderbreekt Marinus, “dat er nog te veel het beeld heerst dat hulp aan huis iets slechts is. Of dat het altijd geld kost om zorg te krijgen.” Onterecht, vindt hij: “Mijn boodschap voor twijfelaars: ga eens praten, vraag naar wat er allemaal kan. Je kunt gewoon hulp krijgen en tegelijkertijd doen wat je altijd al deed.” Emmy knikt: “In dit huis zijn het Mina en Marinus die de regie hebben en het meeste regelen. En da’s precies hoe onze hulp bedoeld is.”

“Mijn boodschap voor twijfelaars: ga eens praten”

Wijkverpleegkundige zorg: goed om te weten

Wijkverpleegkundige zorg is ondersteuning op maat voor wie graag thuis wil wonen. Heeft u zorg nodig of wilt u er meer over weten, bijvoorbeeld voor familie? De wijkverpleegkundige komt dan bij u thuis. Samen bekijken we wat u nog zelf kunt en waarbij u hulp nodig heeft. Is er na verloop van tijd meer of minder zorg nodig? Dan wordt de zorg in goed overleg aangepast. Wijkverpleegkundige zorg wordt vanuit de basisverzekering vergoed.

Geheugenproblemen.. en nu?

Dementie is de naam voor een combinatie van symptomen (een syndroom), waarbij de hersenen informatie niet meer goed kunnen verwerken. De bekendste vorm is de ziekte van Alzheimer. Heeft u of iemand in uw omgeving last van het geheugen? Dan kan dat vragen oproepen, voor angst zorgen of onzekerheid veroorzaken. SVRZ is er voor u en uw naasten.

Welke ondersteuning biedt SVRZ aan mantelzorgers?

FASE 1

'Niet plus gevoel'

Merkt u dat u dingen vergeet of minder goed kunt nadenken? Of ziet een partner of familielid dat uw gedrag verandert? Dan kan dat duiden op dementie. In deze periode speelt vooral het 'niet plus gevoel': er klopt iets niet maar u kunt daar nog niet de vinger op leggen. Enkele voorkomende signalen van dementie zijn:

- U vergeet belangrijke data, weet niet meer waar u spullen gelegd hebt of vergeet waar u bent en hoe u daar bent gekomen;
- U bent vaak onrustig;
- Uw gedrag en karakter veranderen en u onderneemt minder dan voorheen;
- Gewone dingen gaan steeds moeilijker. Bijvoorbeeld geldzaken regelen en hobby's uitoefenen;
- U vergeet woorden of vindt het moeilijk om een gesprek te volgen.

Maakt u zich zorgen over het geheugen en/of gedrag van uzelf of een ander? Dan kunt u een geheugentest doen. In een paar minuten ontvangt u een persoonlijke uitslag en een brochure. U vindt de test hier: www.alzheimer-nederland.nl/geheugentest

Ondersteuning van SVRZ: advies en ZorgThuis

Woont u nog thuis? Dan kunt u gebruik maken van huishoudelijke en wijkverpleegkundige zorg van SVRZ. Maar ook voor advies kunt u contact opnemen met de wijkverpleegkundige.

FASE 2

Diagnose

Als iemand in uw omgeving last van geheugenproblemen krijgt of u veranderingen in het gedrag ziet, dan kan dat allerlei vragen oproepen. Als u zich zorgen maakt, is een eerste stap een bezoek aan uw huisarts. De huisarts gaat op zoek naar de oorzaken en kan u geruststellen als het om normale vergeetachtigheid gaat. Vermoedt de huisarts dat er daadwerkelijk sprake is van dementie? Dan verwijst hij door naar een specialist. De specialist stelt uiteindelijk vast of er sprake is van dementie en welke ziekte de dementie veroorzaakt.

Ondersteuning van SVRZ: ontmoeting, structuur en ondersteuning

Heeft u lichte tot wat verder gevorderde geheugenproblemen, dan bent u welkom in een van onze ontmoetingscentra. Daar proberen we het geheugen zo veel mogelijk te activeren. We spelen bijvoorbeeld geheugenspellen, gaan in gesprek over vroeger en u kunt mee doen aan de dagelijkse bewegingsactiviteit. *Lees het verhaal van Martha, op bladzijde 12 en 13, zij bezoekt graag het ontmoetingscentrum.*

Specialistische zorg bij dementie

SVRZ biedt ook zorg aan mensen met dementie op jonge leeftijd, mensen met dementie en een verstandelijke beperking, en aan ouderen die naast dementie onbegrepen gedrag hebben.

FASE 3

Matige tot ernstige dementie

Het is niet mogelijk om te genezen van dementie. Dat betekent dat de behoefte aan hulp, behandeling en zorg toe blijft nemen. SVRZ is er voor u.

Ondersteuning van SVRZ: veilig wonen

Is thuis wonen niet meer mogelijk? Op verschillende locaties in Zeeland kunnen ouderen met dementie kleinschalig wonen, in een woning die speciaal ingericht is voor mensen met dementie. In deze omgeving biedt SVRZ de ondersteuning die nodig is, in een vertrouwde, herkenbare en veilige omgeving. We hebben speciale woningen voor mensen met dementie op jonge leeftijd. *Even binnenkijken bij een groepswoning dementie? Dat kan op bladzijde 22 en 23.*

Heeft uw partner dementie en moet hij of zij verhuizen naar een groepswoning? Vaak zijn er bij SVRZ mogelijkheden om dicht bij elkaar te blijven wonen, bijvoorbeeld in een woonzorgcentrum. *Lees het verhaal van mevrouw Guldmond op bladzijde 24 en 25, zij woont in een appartement van SVRZ, haar man heeft dementie en woont in een groepswoning om de hoek.*

Logeren

Bij SVRZ kunnen mensen met dementie tijdelijk (een halve dag tot maximaal drie weken) logeren. Op die manier kunt u als mantelzorgers met een gerust hart bijvoorbeeld op vakantie of een dagje weg of even op adem komen.

Advies en lotgenotencontact

Als uw partner, familielid of vriend dementie krijgt, is dat heel ingrijpend. SVRZ biedt ondersteuning voor mantelzorgers. U bent welkom in onze ontmoetingscentra en bij gespreksgroepen, waar u praktische adviezen krijgt en ervaringen kunt delen. U kunt ook een Alzheimer Café in de regio bezoeken. Daar komen mensen met dementie, hun naasten, hulpverleners en belangstellenden maandelijks samen. U krijgt er informatie over dementie en u kunt ideeën en ervaringen uitwisselen. Ook kunt u bellen met de Alzheimer telefoon voor een luisterend oor. De Alzheimer telefoon is bereikbaar via het gratis telefoonnummer 0800 - 5088, 7 dagen per week van 9.00 tot 23.00 uur.

Begeleiding

SVRZ werkt samen met casemanagers van Zeeuwse Zorgschakels. Zij bieden begeleiding, ondersteuning en voorlichting. (www.zeeuwsezorgschakels.nl)

Meer weten over dementie?

Op onze website www.svrz.nl vindt u onder andere de folder over ontmoetingscentra en groepswonen dementie en diverse verhalen van mensen met dementie, en hun naasten. Ook kunt u contact opnemen met onze Zorglijn. Onze medewerkers staan klaar om uw vragen te beantwoorden en u advies te geven. U kunt ons mailen op zorglijn@svrz.nl of bellen naar 0900 - 78 79 777.

Neem ook eens een kijkje op www.alzheimer-nederland.nl of www.dementie.nl. Voor mantelzorgers is er informatie te vinden op de website www.mantelzorg.nl.

Haar zoons? Geboren en getogen Middelburgers, maar Martha Gunter-Harinck zelf is een rasechte Vlissingse. Zoon Louwrens kan maar twee goede dingen aan Vlissingen noemen: het uitzicht op Breskens en de bus naar Middelburg. Martha neemt het met een flinke korrel zeezout.

Sinds 1996 woont ze weer in de voor haar zo vertrouwde vissersstad. Omdat Martha beginnende dementie heeft, krijgt ze samen met haar mantelzorgers ondersteuning van SVRZ bij het ontmoetingscentrum in het Palet. Vooral bij het omgaan met haar dementieproces. Thuis doet Martha graag zoveel mogelijk zelf. Met een beetje hulp van de thuiszorg en de kinderen lukt dit nog aardig. Zo ziet een dagdeel uit het leven van Martha eruit:

Louwrens

Henriëtta

Martha

Een kijkje in het

leven van... *Martha*

8.00 UUR Zoon Louwrens komt langs voor koffie. Niet veel later belt ook de thuiszorg aan. Eerst even bijkletsen, daarna overleggen of Martha nog ergens hulp bij nodig heeft. Samen kijken ze naar de invulling van de dag. Familie, thuiszorgmedewerkers van Zorgstroom en medewerkers van SVRZ hebben ook onderling contact. Alles om Martha zo lang mogelijk op haar vertrouwde plekje te laten wonen. Zo zijn alle betrokkenen op de hoogte van wat nodig is. Toch wel een geruststelling.

9.00 UUR De taxi staat klaar om Martha naar het Ontmoetingscentrum in Het Palet in Middelburg te rijden. Onderweg haalt de taxichauffeur ook andere mensen op. Tot groot genoegen van Martha, die graag onder de mensen is. Samen vormen ze een groep die met elkaar vertrouwd is, daarom gaat Martha elke maandag en vrijdag met plezier naar Het Palet. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd.

9.45 UUR In het Ontmoetingscentrum komen mensen met geheugenproblemen niet om tijd te doden, maar voor een gezellige dag. Met ruimte voor een fijn gesprek en de sociale contacten. Daarom worden alle bezoekers bij binnenkomst persoonlijk welkom geheten. Iedere keer opnieuw. Martha vindt het fijn om met de anderen eerst bij te praten. Dat begint aan de koffietafel. Medewerkers bieden ook structuur, ondersteuning en oefeningen aan. Iedere deelnemer bepaalt zelf zijn activiteiten van die dag. Lekker bewegen, binnen of buiten, hoort daar ook altijd bij.

een deelnemer aan het Ontmoetingscentrum

10.30 UUR Het is prima weer, dus Martha en een aantal andere deelnemers willen graag naar buiten. Iedereen is wel in voor een potje jeu de boules. In Het Palet zijn ook scholen en een kinderopvang. Naast eigen activiteiten wordt er veel samen met kinderen gedaan, zoals tuinieren. Martha en de andere deelnemers kunnen zo op een ongedwongen manier kennis aan de kinderen overdragen. Zij voelen zich daardoor gezien en gewaardeerd.

12.30 UUR Tijd voor lunch. Lekker buiten, in de gezamenlijke stadstuin om de hoek. Na het eten gaan de activiteiten weer verder. Henriëtta Joosse, coördinator van het Ontmoetingscentrum, heeft samen met collega's het Ontmoetingscentrum in Middelburg opgebouwd tot wat het nu is: een plek waar mensen met beginnende dementie en hun mantelzorgers vijf dagen per week terecht kunnen voor ondersteuning. Mantelzorgers worden ontlast en voelen zich gehoord. En de deelnemers met beginnende dementie hebben dankzij het Ontmoetingscentrum het gevoel dat ze ertoe doen. Sterker nog, ze doen mee! Ongedwongen, zoals Martha dit het liefste heeft.

8.00 UUR THUISZORG

9.00 UUR TAXI

9.45 UUR KOFFIE

10.30 UUR JEU DE BOULES

Prettig thuis wonen, ook als u ouder wordt

Het liefst wilt u zo lang mogelijk in uw eigen huis blijven wonen. Zo kunt u in uw vertrouwde buurt contact met uw omgeving en bekenden houden. SVRZ maakt dit mogelijk!

SVRZ levert ZorgThuis in en rondom woonzorgcentra in Zeeland. Deze centra zijn het bruisend hart waarin SVRZ allerlei voorzieningen en diensten aanbiedt zodat u, als u zorg nodig heeft, hier zelfstandig kunt blijven wonen. U kunt deelnemen aan welzijnsactiviteiten en ZorgThuis ontvangen. En verandert uw vraag naar ondersteuning? Dan zoeken we samen naar de best passende oplossing.

ZorgThuis

Advies van de wijkverpleegkundige

Iedereen is welkom bij de wijkverpleegkundige om vragen te stellen die te maken hebben met zorg, wonen en welzijn. U kunt daarbij denken aan

vragen over hulpmiddelen of een gezonder leven, maar ook hoe u de benodigde zorg kunt krijgen.

Wijkverpleegkundige zorg

Als u thuis woont, kan er een moment komen dat u zorg nodig heeft. Bijvoorbeeld hulp bij het douchen, om medicijnen in te nemen of steunkousen aan te trekken. Maar ook ondersteuning bij het verwisselen van een sonde of katheter, een wond verzorgen of een injectie geven. Met wijkverpleegkundige zorg, krijgt u deze zorg. En kunt u toch gewoon thuis blijven wonen.

Huishoudelijke zorg

Als u chronische lichamelijke klachten heeft, bijvoorbeeld na een beroerte of een ongeluk, kunt u misschien niet al het huishoudelijk werk zelf doen of regelen met behulp van mantelzorg. Onze medewerkers huishoudelijke zorg helpen u graag. Samen met u en uw mantelzorger(s) kijken we bij welke huishoudelijke taken u ondersteuning nodig heeft.

Behandeling en begeleiding

Bij SVRZ bent u welkom als u zelfstandig woont en advies of behandeling nodig heeft van een fysiotherapeut, een ergotherapeut, een logopedist of een psycholoog. Onze specialisten helpen u graag verder. Afhankelijk van uw situatie is het ook mogelijk dat een behandelaar bij u aan huis komt.

Ontmoetingscentra van SVRZ

Het ontmoetingscentrum is een voorziening voor mensen met lichte tot wat verder gevorderde geheugenproblemen én de mantelzorger. Het programma is zeer gevarieerd en bepalen we samen met bezoekers. Van muziek luisteren tot bewegingsactiviteiten, maar ook uitstapjes of juist in alle rust zelf iets doen.

Welzijnsactiviteiten en ontmoeting

U bent welkom om deel te nemen aan een activiteit of voor een gezellig praatje. Bij SVRZ komt u in contact met nieuwe mensen. Vanuit SVRZ organiseren we zowel individuele activiteiten als activiteiten in groepen en verenigingen. Heeft u geen zin om te koken of wilt u buiten de deur eten, dan bent u welkom in een van onze restaurants.

Hoe regel ik dat?

Onze wijkverpleegkundige nodigt u uit om te komen kijken in een ontmoetingscentrum en voorziet u van informatie over ZorgThuis. Of als u vragen heeft over passende ondersteuning in uw situatie. Maak dan via onze Zorglijn (0900 78 79 777) een afspraak met de wijkverpleegkundige. U kunt de wijkverpleegkundige ook aanspreken of zelf binnenlopen op het kantoor van de wijkverpleegkundige in een van onze locaties.

PORTRETTE

Korte lijntjes

Yuri Samandar, huisarts

Yuri Samandar is sinds 2007 huisarts in Zeeuws-Vlaanderen. Hij houdt praktijk in Axel en werkt veel samen met SVRZ. Vooral met de specialist ouderengeneeskunde. "Lekker voortvarend, daar hou ik van. Als ik gericht zorg- of behandeladvies voor ouderen wil, dan kan ik prima bij de specialist ouderengeneeskunde terecht. Daardoor kunnen we snel en adequaat zorg verlenen." Yuri komt ook thuis bij mensen die in een aanleunwoning van SVRZ wonen. Zijn rol als huisarts is behoorlijk snel veranderd: "Toen ik hier begon, hadden we alleen wat assistenten. Inmiddels vangen we de complete zorg voor thuiswonenden op, samen met allerlei gespecialiseerde praktijkondersteuners. Als huisartsenpraktijk bieden we zorg aan patiënten met uiteenlopende lichamelijke en psychische klachten. Zorg voor kwetsbare ouderen vraagt om meer specialistische kennis en hiervoor hebben we korte lijntjes met SVRZ." Huisartsen krijgen door overheidsmaatregelen steeds meer zorgtaken op hun bordje. "Maar SVRZ blijft feeling houden met de huisarts. Ze reageren snel als er iets besproken moet worden. En ook het overleg dat ik heb met hun specialisten en wijkverpleegkundigen werkt prima. Zo kunnen we snel inspelen op de vragen en klachten van patiënten." De grootste uitdaging? Zorgbehoefte tijdig signaleren, zeker nu mensen steeds langer thuis wonen. "Samenwerken en tijdens gesprekken goed opletten hoe het met mensen gaat, zijn cruciaal. Hiermee brengen we kwetsbare ouderen in beeld en kunnen we hen wanneer nodig snel doorverwijzen. Daarom is het fijn dat we een goede verstandhouding hebben met SVRZ." Yuri is bestuurder van de zorggroep Axel-Zaamslag, lid van het Nucleus-coöperatiebestuur en mede-eigenaar van de huisartsenpraktijk waar hij patiënten ontvangt.

Yuri

Afgestemde zorg

Bij SVRZ werken allerlei verschillende disciplines samen bij de zorg en behandeling van cliënten. De specialist ouderengeneeskunde voert daarbij de regie. Samen met de andere behandelaren (zoals fysiotherapeuten, ergotherapeuten of psychologen) worden de mogelijkheden besproken. De arts bespreekt dit met de cliënt en samen maken zij afspraken over de behandeling of als dat niet meer mogelijk is, over de palliatieve zorg.

Samen behandelen

Mindo Vermue, specialist ouderengeneeskunde

Dokter Vermue, maar je mag gewoon Mindo zeggen. Toch is het andersom meneer zus en mevrouw zo, want ze leerde dat het not done is om mensen bij hun voornaam te noemen. Mindo is geboren in Indonesië, studeerde er voor arts, kwam naar Nederland, trouwde met een Zeeuw, schoolde zichzelf bij en werd specialist ouderengeneeskunde. Ze werkt bij SVRZ Ter Valcke in Goes. Dementie en chronische lichamelijke aandoeningen zijn voor haar bekende ziektebeelden. Haar achtergrond levert dagelijks nog culturele verwondering op, want het ene 'leven' is het andere niet. "In Indonesië proberen ze alles om je in leven te houden, zelfs als de pijn ondraaglijk is. In Nederland zijn pijnbestrijding of euthanasie makkelijker bespreekbaar." Mindo heeft veel specialistische kennis over ouder worden, en de ziekten en kwalen die daar mogelijk het gevolg van zijn.

Mindo

Als specialist ouderengeneeskunde werkt ze nauw samen met paramedici en zorgmedewerkers. Met elkaar zorgen ze voor een goed op elkaar afgestemde zorg- en behandeling, waarbij kwaliteit van leven voorop staat. "Als cliënten en hun familie vragen hebben sta ik hen bij. Ik weeg argumenten zorgvuldig af en help hen zo om keuzes te maken." Daarnaast adviseren de specialisten ouderengeneeskunde van SVRZ de huisartsen over medische zorg voor kwetsbare ouderen. De huisartsen kunnen bijvoorbeeld een consult voor een cliënt aanvragen. Mindo en haar collega's staan door het nauwe contact de huisartsen direct bij met zorg- en behandeladvies. Samen behandelen met eerbied voor iedereen, is haar uitgangspunt: "Ik wil dat mensen een mooie oude dag hebben. Met zorg die daaraan bijdraagt. Diep respect voor ouderen hebben is vanzelfsprekend, zeker in Indonesië. En wat mij betreft is dat hier net zo, bij SVRZ in Zeeland."

Samenwerking huisartsen

Huisartsen krijgen steeds meer te maken met oudere patiënten met een complexe zorgvraag. De specialisten ouderengeneeskunde van SVRZ zijn beschikbaar voor de huisartsen, om samen te zoeken naar een juiste oplossing voor de patiënt. Samen kunnen zij problemen tijdig signaleren en kwaliteit van leven bevorderen.

Vrijwilligers

Vrijwilligers maken het leven van cliënten een stukje mooier, door de persoonlijke aandacht die zij geven. SVRZ helpt om een goede match te vinden tussen de mogelijkheden en verwachtingen van de vrijwilliger en de behoefte van de cliënt. Vrijwilligers zijn onmisbaar.

Eeuwige glimlach

Yamina Zaroual, vrijwilliger in Sas van Gent

Yamina Zaroual woont in Sas van Gent, waar ze het erg naar haar zin heeft. Sinds 2015 is ze vier dagen per week te vinden in zorgcentrum De Redoute van SVRZ als vrijwilliger. Vijf jaar daarvoor kwam ze op kruipafstand van de Belgische grens wonen, samen met haar zoontje. Een baan zoeken lukt haar niet. Stilzitten? Geen optie. "Ik vind het leuk om voor mensen te zorgen en ik maak hier veel nieuwe vrienden." Toen Yamina naar Sas van Gent kwam, ging het niet goed met haar. Dat is inmiddels wel anders: "Ik ben echt heel gelukkig hier. Ik loop hier met een lach naar binnen en ik kom lachend naar buiten. En als ik anderen ook aan

het lachen krijg, dan is dat alleen maar mooier." In De Redoute is Yamina een manusje-van-alles. Met bewoners muziek luisteren, zitdansen, beauty- en make-up-middagjes houden, of praten over vroeger: voor sommigen klinkt het oubollig, maar zij leert er een compleet nieuw Nederland door kennen. Yamina vindt het prachtig. En de interesse is wederzijds. Is het Suikerfeest, dan neemt Yamina lekkere hapjes mee. "Of ik praat met

bewoners en collega's over hoe het is om aan de ramadan deel te nemen." Yamina blijft hier niet voor eeuwig, zoveel is zeker. Ooit wil ze naar Amsterdam om te werken in de zorg. Daar heeft ze meer familie in de buurt. Jammer, maar De Redoute gunt het haar van harte. Want zij kunnen met Yamina's glimlach nog jaren vooruit.

Yamina

Gerust gevoel

Mattie de Bruine, mantelzorger Boerendochter, geboren en getogen Walcherse. En wat haar betreft nog steeds met geen tien paarden daar weg te krijgen. Mattie de Bruine is mantelzorger voor haar man. Ze is ook vrijwilliger bij SVRZ en lid van de cliëntenraad van 't Gasthuis. Vlakbij haar huis in Middelburg.

In Domburg leerde ze Rinus kennen, de man met wie ze inmiddels ruim veertig jaar getrouwd is. Begin jaren tachtig werd er bij Rinus multiple sclerose geconstateerd. Een slopende ziekte, maar Mattie is er voor hem. Minstens twintig jaar heeft ze actief de rol van mantelzorger op zich genomen. Tot het alleen niet meer ging.

SVRZ bood uitkomst en ondersteunde haar in het mantelzorgen. Rinus kon in 't Gasthuis terecht. Daar bezoekt Mattie hem iedere avond, maar in het weekend komt Rinus gewoon lekker naar huis. "Vrijdag vraagt-ie al wat we gaan eten", zegt Mattie. "Want er mankeert van alles aan hem, maar niet aan zijn maag." Natuurlijk heeft zorgen voor Rinus de verhoudingen veranderd, toch vindt Mattie altijd weer houvast in hun huwelijk. En in het geloof, want ook dát verbindt de twee. "Op zondag luisteren we altijd naar de dienst. Ik ga dan naar de kerk en Rinus luistert thuis mee met de kerktelefoon. Dan volgen we het toch samen." Mattie had het zonder hulp van boven allemaal niet gekund. Het was een hele geruststelling dat, toen het echt niet meer ging, SVRZ de zorg overnam. Als ze in het weekend met Rinus thuis acuut zorg nodig heeft, dan komt er direct een SVRZ-medewerker naar haar toe. Bovendien heeft ze nu meer tijd voor werk dat ze graag doet: illustreren, vooral natuur-aquarellen. Voor Mattie is dit echt een passie. Deze is onvoorwaardelijk in haar leven aanwezig. Zoals Rinus dat ook is... en andersom.

Mattie

Mantelzorgers

Bij SVRZ hechten we er veel waarde aan dat cliënten verbonden blijven met de mensen die hen dierbaar zijn. Zij kunnen vaak goed inschatten wat de cliënt nodig heeft. We geven daarvoor alle ruimte. We hebben ook oog voor de zorgen en het verdriet van mantelzorgers en ondersteunen hen daarbij.

Goede leerplek

Joyce Lücken-van Unen, leerling verzorgende IG

Joyce Lücken-van Unen werkt met mensen met dementie in 't Gasthuis in Middelburg. SVRZ is voor Joyce een leerbedrijf. Leerling verzorgende IG: dat is de officiële werktitel. De opleiding is een bewuste keuze, want Joyce wil doorgroeien en praktijkervaring opdoen. Eerst deed ze de opleiding tot helpende, maar ze miste uitdaging. Een zelfstandig type, zo noemt Joyce zichzelf. "Ik wil in mijn werk veel verantwoordelijkheid dragen, maar daarvoor moet ik een goede basis hebben. Kennis van theorie én voldoende praktijkervaring. Daarom deze vervolgopleiding." Tot nu toe een prima keuze, want ze liep bijvoorbeeld mee op de groep van cliënten met het syndroom van Korsakov. Ze zou het zo nog eens willen doen, maar voor nu is haar vizier gericht op de revalidatie-afdeling van SVRZ. Ook al zo'n plek waar Joyce veel verantwoordelijkheid kan nemen en kan leren in de praktijk. En die ruimte biedt SVRZ haar ook. Zo kan Joyce werken en leren op de voor haar best mogelijke manier.

Met begeleiding van collega's en haar praktijkbegeleider. Het einddoel? Persoonlijk begeleider (PB'er) van cliënten worden. Het liefst weer op de Korsakov-groep. "Het zorgt voor diepgang, want je kunt écht iets voor mensen betekenen. Ik vind het leuk om mensen te stimuleren om zoveel mogelijk zelf te doen." Trouwens, Joyce is niet de enige in haar familie die bij SVRZ werkt. Vader en man werken er namelijk óók. Pa is PB'er op SVRZ-locatie Ambachtsveld en de man van Joyce werkt en leert in locatie Noordbolwerk. "We zijn het er unaniem over eens: SVRZ is echt een goede leerplek."

Joyce

Leren bij SVRZ

Ontwikkelen en verbeteren vinden we bij SVRZ erg belangrijk. Daarom bieden we leerlingen de mogelijkheid om bij ons stage te lopen. Maar ook nadat je je diploma hebt gehaald, krijg je bij SVRZ voldoende leer- en ontwikkelmogelijkheden. In de praktijk leer je van elkaar, maar ook van de cliënt en zijn familie.

Bijzondere cliënt

SVRZ heeft oog voor bijzondere cliënten en hun specifieke behoeften. Dat doen we zo veel mogelijk samen met andere zorgorganisaties. Met Gors, een zorgorganisatie voor mensen met beperkingen, trekken we vaak samen op. Zo hebben we gezamenlijk het Afasiecentrum en een speciale woongroep voor mensen met een verstandelijke beperking en dementie ontwikkeld.

Stralend middelpunt

Wim van Vugt, cliënt met syndroom van Down en dementie

Dat Wim van Vugt het syndroom van Down heeft, is voor de familie nooit een last geweest. Ook voor hemzelf niet, want niemand van de familie krijgt zó vaak bezoek als Wim. Hij woont in SVRZ woongroep De Kraayert 12, een woongroep voor mensen met een verstandelijke beperking en dementie in Lewedorp. Wim zit er op z'n plek, dat blijkt uit alles. "Een vrolijk manneke", omschrijft broer Door hem. Wim kreeg altijd veel aandacht, maar werd niet voorgetrokken in het gezin met twaalf kinderen. Toen Wims ouders ziek werden, beloofden Door en zijn vrouw om voor Wim te zorgen. Ze namen de ouderlijke boerderij over en Wim werd gewoon onderdeel van het gezin. Wim hielp altijd met tafeldekken, tot hij ineens niet meer wist wat hij met de messen moest. Het denken van Wim ging enorm snel bergafwaarts, dus de woongroep in Lewedorp was voor iedereen een welkome mogelijkheid. "We zijn blij dat deze bijzondere woongroep er is bij SVRZ, omdat een gewoon verpleeghuis niet passend is voor Wim. Hier hebben de medewerkers kennis van mensen met een verstandelijke beperking. En ook de samenwerking met en inzet van de arts en orthopedagoog van Gors is geborgd. Dat geeft ons een fijn gevoel." Ook nu Wim dementie heeft, blijft hij toch trouw nachtjes bij zijn broer op de boerderij logeren. "Een makkelijke jongen en een gevoelig ventje", zegt Door. "Dat was hij vroeger en dat is hij nog steeds." Maar Wim is ook goedlachs. Toen zijn verjaardag gevierd werd bijvoorbeeld. Met taart aan het Veerse Meer en een feestmaaltijd verzorgd vanuit zorgcentrum De Kraayert. Ontspannen en vrolijk was Wim. Het stralende middelpunt.

Wim

EVEN BINNENKIJKEN BIJ EEN AFDELING...

geriatrische revalidatie

Geriatrische revalidatiezorg (GRZ) is kortdurende en op herstel gerichte zorg voor ouderen na een ziekenhuisopname. Doel van de revalidatie is dat iemand zo snel mogelijk weer zelfstandig kan functioneren en terug naar huis kan.

“Alles is revalidatie” Revalideren is hard werken. Niet alleen in de therapieruimte, ook op de afdeling staat alles in het teken van revalidatie en herstel. Zowel individuele- als groepsbehandelingen worden afgestemd op de zorgvraag en belastbaarheid van de cliënt. Ook de dagelijkse activiteiten, zoals huishoudelijke taken uitvoeren, zijn oefenmomenten. Alles is erop gericht dat mensen zo snel mogelijk weer naar huis kunnen.

De oefenruimte De verschillende behandelaren hebben de oefenruimten ingericht met speciale materialen. Zo is er in de ergotherapie ruimte een hoogteverstelbare-keuken aanwezig, om te oefenen met koffie zetten en koken. Er zijn fitnessapparaten om de spieren te trainen. De loopbrug wordt gebruikt om weer te leren lopen en bij evenwichtsoefeningen. Ter ondersteuning van de therapie kan de behandelaar ook apps (digitale programma's) gebruiken.

De revalidatieperiode De behandelend arts bespreekt met de cliënt welke doelen belangrijk zijn om naar huis te kunnen gaan. Vervolgens wordt er met alle behandelaren een planning gemaakt en wordt de verwachte ontslagdatum bepaald. Een verblijf op de revalidatieafdeling is altijd tijdelijk. De casemanager houdt in de gaten of er voldoende voortgang is in het revalidatieproces en of alles geregeld is om uiteindelijk ook naar huis te kunnen. Denk aan thuiszorg of aanpassingen in de woning. Als het nodig is kunnen cliënten ook eerst op proef naar huis toe.

Goede begeleiding Een revalidatieperiode is zeer ingrijpend. Vaak is als gevolg van een ongeval of hersenbeschadiging sprake van een blijvende beperking. Dat is vaak moeilijk om te bevatten en te accepteren. Niet alleen voor de cliënt, maar ook voor zijn omgeving. SVRZ begeleidt de cliënt en de direct betrokkenen bij dit proces van verwerking en acceptatie. Om dat goed te kunnen doen, vinden we het van belang om te weten wat belangrijk is in hun leven. Bij de behandeling en zorg kunnen we daar dan rekening mee houden.

Het interdisciplinaire behandelteam Bij geriatrische revalidatiezorg is een team van specialisten betrokken, zoals een fysiotherapeut, ergotherapeut, logopedist, psycholoog, diëtist en een therapie-assistente. De hoofdbehandelaar is de specialist ouderengeneeskunde. Het team werkt nauw samen met specialisten uit ziekenhuizen en het revalidatiecentrum.

VERPLEEGHUISZORG

De kamers Op de gespecialiseerde afdeling voor revalidatie hebben alle cliënten een ingerichte eenpersoonskamer met een eigen badkamer. Er is een klein keukenblok met een koelkast en ruimte voor een waterkoker of koffiezetapparaat. Er is een aansluiting voor telefoon en televisie. En er is wifi aanwezig. Vanzelfsprekend kunnen cliënten ook enkele vertrouwde spullen, waaraan zij gehecht zijn, meenemen.

Revalideren in een verpleeghuis: hoe gaat dat?

Voor geriatrische revalidatiezorg is een verwijzing van de specialist uit het ziekenhuis nodig. Onze specialist ouderengeneeskunde beoordeelt vervolgens of u in aanmerking komt voor GRZ in het verpleeghuis. De kosten voor de revalidatiebehandeling en het verblijf in het verpleeghuis worden betaald uit de basisverzekering. Hiervoor geldt een eigen risico. Meer informatie hierover vindt u in het artikel 'Goed om te weten' op bladzijde 4.

Waar kan ik revalideren?

SVRZ Ter Schorre
Centrum voor zorg en revalidatie
Bachlaan 90, 4536 GD Terneuzen

SVRZ Ter Valcke
Centrum voor zorg en revalidatie
Louise de Colignylaan 2, 4461 SP Goes

SVRZ 't Gasthuis
Centrum voor zorg en revalidatie
Noordpoortplein 2, 4331 RN Middelburg

Een kijkje in het leven van...

Sharon

een bevlogen ergotherapeut

Sharon Theune werkt al sinds 2009 bij SVRZ. Als ergotherapeut helpt ze mensen met een lichamelijke beperking of bijvoorbeeld dementie, om de dagelijkse dingen zoveel mogelijk zelf te blijven doen.

Van douchen en de maaltijd verzorgen tot het bedienen van een elektrische rolstoel: Sharon maakt mensen meer zelfredzaam, wat extra belangrijk is als iemand ouder wordt of een ziekte krijgt. Bij ergotherapie houden we rekening met lichamelijke klachten en eventuele gevolgen van hersenbeschadiging. Daarom werkt een ergotherapeut bij SVRZ vaak samen met een fysiotherapeut, een psycholoog of een logopedist. Zij bieden behandeling aan mensen die in het verpleeghuis wonen en bij mensen thuis. In alle gevallen bepalen cliënten zelf aan welke doelen ze willen werken. De cliënt en zijn netwerk staat centraal. Zo ziet een dagdeel van Sharon bij SVRZ eruit:

Sharon

10.00 UUR Als ergotherapeut bezoek je doorlopend mensen die thuis wonen of in een (woon)zorgcentrum. Het maakt je een bekend en vertrouwd gezicht. Door dit vertrouwen kan Sharon zelfs in korte tijd heel veel voor cliënten betekenen. In het voorbijgaan een praatje maken, zoals hier met meneer Proost bij SVRZ Máxima in Terneuzen, versterkt het vertrouwen én is erg gezellig. Sharon maakt er daarom graag even tijd voor vrij.

10.15 UUR Door een beroerte is mevrouw Wieme nu afhankelijk van een rolstoel. Ze wil graag zo mobiel mogelijk blijven, daarom oefent ze met een elektrische rolstoel, zodat ze haar mogelijkheden vergroot. Sharon leert mevrouw Wieme om de elektrische rolstoel te bedienen. Dat doet ze met korte, behapbare trainingen. Het einddoel is dat ze zelfstandig lekker kan uitwaaien langs de Schelde vanuit haar appartement in Máxima. En zeg nou zelf... is trainen niet een stuk leuker met dit schitterende uitzicht?

10.45 UUR Sharon gaat naar mevrouw Prooije, een cliënt die gebruik maakt van een speciale rolstoel met extra ondersteuning. Sharon controleert, op verwijzing van de arts, of de rolstoel nog voldoet. Want mevrouw Prooije heeft problemen met de zithouding. Soms is het bijvoorbeeld nodig om de maatvoering iets te veranderen of extra ondersteuning te bieden, zodat de rolstoel comfortabel en ergonomisch verantwoord blijft. Hierover heeft Sharon zorgvuldig contact met een verpleegkundige en de PB'er (persoonlijk begeleider) van mevrouw Prooije.

11.15 UUR Meneer Ter Steeg komt naar SVRZ Ter Schorre in Terneuzen. Daar ontmoeten hij en Sharon elkaar voor een steunkous-aantrek-training. Meneer Ter Steeg woont samen met zijn vrouw nog thuis, maar bezoekt de dagbehandeling in Ter Schorre. Hij wil leren hoe hij zelfstandig zijn therapeutische steunkousen aan- en uitdoet. Hiervoor laat Sharon hem oefenen met een hulpmiddel, de doff'n donner; een soort waterballon om de kous eenvoudig te rollen in plaats van te trekken.

13.00 UUR Na de lunch hebben Sharon en haar collega's overleg, waarin de voortgang van cliënten op de revalidatieafdeling van SVRZ Ter Schorre wordt besproken. Hierdoor sluiten ergotherapie, fysiotherapie en andere zorg goed op elkaar aan. Sharon kan zo cliënten nog beter ondersteunen met revalideren en begeleiden in hun dagelijkse activiteiten. Overleg levert Sharon bovendien doorlopend waardevolle inzichten op, waardoor ze als ergotherapeut cliënten én hun mantelzorgers gericht adviseert.

10.00 UUR PRAAJTJE MAKEN

10.15 UUR OEFENEN

10.45 UUR CONTROLE

11.15 UUR STEUNKOUS OEFENEN

13.00 UUR LUNCH MET COLLEGA'S

Meedoen Mantelzorgers blijven in de groepswoning vanzelfsprekend betrokken bij de zorg en het leven van de cliënt. Want de mensen die ertoe doen in het leven van bewoners, vindt SVRZ ook belangrijk. Daarom betreft het team van een groepswoning iedereen er actief bij. Vaak zijn familie en andere betrokkenen ook vrijwilliger. Zoals Nelly van de Bosse, wiens vader al een aantal jaren bij SVRZ in een groepswoning woont.

EVEN BINNENKIJKEN BIJ...

een groeps woning dementie

In een groepswoning voor mensen met dementie heeft iedereen een eigen slaapkamer, toilet en douche. De woning is het huis van de cliënten, maar wel met 24 uur per dag verpleeghuiszorg. Een klein team van zorgmedewerkers kent het levensverhaal van iedere cliënt en weet wat voor hen van betekenis is. In de woning is de dagelijkse structuur vergelijkbaar met een gemiddeld huishouden. Ook bij Reigersberg, een SVRZ groepswoning in Waterwel in Aagtekerke.

Eigenheid De groepswoning is geen klinische zorglocatie, maar een huiselijke plek waar iedereen zichzelf kan zijn en waar cliënten zélf de sfeer bepalen. Bewoners krijgen de structuur, ruimte en het gezelschap dat ze als vanouds gewend zijn. Alles binnen ieders eigen normen en waarden, net als voorheen thuis.

VERPLEEGHUISZORG

Kleinschalig In een groepswoning wonen zes of zeven cliënten, wat het wonen kleinschalig en persoonlijk maakt. Bij Waterwel in Aagtekerke zijn er twee groepswoningen, waarvan één met een reformatische grondslag. Deze woning is samen met de plaatselijke kerk opgezet. De twee woningen hebben hun eigen normen en dagindeling, maar doen natuurlijk ook gezellig dingen samen. Bewoners bepalen samen de sfeer in hun woning.

Wonen in een groepswoning voor mensen met dementie: hoe gaat dat?

Voor een plek in een groepswoning dementie is een indicatie nodig. Deze vraagt u aan via het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ). De kosten voor het verblijf in een groepswoning worden deels betaald uit de Wet langdurige zorg en deels via uw eigen bijdrage. De hoogte van de eigen bijdrage wordt door het CAK bepaald. Meer informatie hierover vindt u in het artikel 'Goed om te weten' op bladzijde 4. Bij verhuizing naar een groepswoning is er nauw overleg met familie, vrienden en mantelzorgers over wat bewoners willen en kunnen. SVRZ vindt het belangrijk dat iedereen direct betrokken blijft bij de mensen die voor hen belangrijk zijn. Daarom is er ook actief overleg over wat familie en andere betrokkenen zélf willen doen voor en met bewoners.

Verpleeghuiszorg Bewoners in een groepswoning kunnen gebruik maken van gespecialiseerde artsen en behandelaars van SVRZ. Daarnaast bieden SVRZ-medewerkers 24 uur per dag verpleeghuiszorg. In alle gevallen is er actief overleg tussen het zorgteam, familie en mantelzorgers. Zodat er voor iedereen binnen de groepswoning een goede zorgbalans is.

Huiskamer Familie, vriend(in) of mantelzorgers? Langskomen mag altijd, maar voel u vooral geen gast. Als familie of andere betrokkene hoort u er gewoon bij. De groepswoning is een plek waar iedereen welkom is. Tussendoor een kopje koffie komen drinken, gezellig meekoken en -eten of samen met bewoners iets leuks ondernemen? Graag zelfs.

Ruimte Cliënten maken van de woning echt hun eigen plek. Er is veel aandacht voor ieders wensen, mogelijkheden en levensverhaal. De maaltijden worden vaak samen genuttigd. Gezamenlijke activiteiten worden daarnaast natuurlijk gestimuleerd, maar zijn nooit verplicht. Medewerkers houden rekening met wat een cliënt fijn vindt en er is alle ruimte voor zinvolle dagbesteding.

“Hij woont gelukkig om de hoek”

“Ja hoor, er zit zeker nog pit in het ventje”, klinkt het liefkozend. **Mevrouw Guldemond – noem haar Fiep – gaat een paar keer per week bij haar man Herman langs. Hij woont in een groepswooning van SVRZ in Kranesteyn in Middelburg. Fiep woont er om de hoek, in een eigen appartement. “Als ik straks wegga, krijgt-ie tien kusjes op z'n hoofd. Als-ie het dan moeilijk heeft, kan hij een zontje plukken.”**

Fiep en Herman zijn al zo'n vijftig jaar samen. In voor- en tegenspoed, want het leven van Herman is grotendeels getekend door medische kwalen. Toen bij hem in 2011 ook nog Alzheimer werd geconstateerd, brak haar hart. Gelukkig werd Fiep vanaf het begin goed begeleid in haar taak als mantelzorger. Met ondersteuning in de verschillende zorgtaken en advies over hoe om te gaan met deze situatie en de onzekere toekomst. Eerst woonden ze nog samen. Zelfstandig, in een woonzorgcentrum met ondersteuning. Toen het uiteindelijk voor Fiep teveel werd, was er plek voor Herman in een groepswooning om de hoek.

“Hij krijgt tien kusjes op z'n hoofd. Als-ie het dan moeilijk heeft, kan hij een zontje plukken”

Samen een Grolschje

Daar bezoekt ze hem twee keer per week, vol toewijding. In haar knusse appartement vertelt ze over hun momenten samen: “We gingen nooit op vakantie, hadden we het geld niet voor. Maar soms gingen we er een dagje op uit, lekker op de fiets langs de IJssel bijvoorbeeld. Toen woonden we nog in Apeldoorn. Dan zakten we aan het einde van de dag in een stoel en dronken we samen een Grolschje. Zo'n beugelfles, weet je wel? En gelukkig dat ik was.” Die momenten van geluk waren niet vanzelfsprekend, dus genoot ze er extra van. Samen kregen ze één zoon - en meerdere kleinkinderen, met wie ze een hechte band heeft. Helaas was het voor Herman soms lastig om actief de rol van vader en opa op zich te nemen, omdat hij helemaal in zichzelf gekeerd was. Toch zag ik tussen- door altijd dat zijn liefde voor mij is gebleven.” En het is wederzijds. “Onbaatzuchtig liefhebben”, noemt Fiep het.

SVRZ: altijd dicht bij elkaar
 U vindt SVRZ in veel dorpen en wijken in Zeeland. In veel van onze woonzorgcentra zijn zowel groepswooningen te vinden als ook appartementen die via een woningbouwvereniging te koop of te huur zijn. In veel gevallen levert SVRZ daar ZorgThuis. Zo kunt u dicht bij uw naaste blijven wonen.

Alle steentjes open

Soms speelt ze samen met Herman een potje Rummikub. “Dan leggen we aan het begin al alle steentjes open en laat ik hem winnen. Dan zegt-ie dat hij dit spel nog nooit gespeeld heeft. Ik knik dan en glimlach wat, je moet toch een beetje met hem meespelen hè?” Soms gaat ze naast 'm zitten en laat ze Herman gewoon. Vrij, in zijn leefwereld. “Dan zit-ie te ‘wolken’: op z'n vaste plek te koeke-loeren naar buiten. Met een verrekijker.”

Eigen tempo

Het is altijd aftasten hoe Hermans pet staat, maar volgens Fiep zit-ie bij SVRZ lekker op z'n plek. “En ik ook, met mijn eigen huisje. Eerder was ik jarenlang hartstochtelijk vrijwilliger. Ik maakte veel bloemstukken voor gelegenheden, maar dat gaat niet meer.” In de groepswooning van haar man is ze altijd welkom, ook

om bijvoorbeeld gezellig 's middags mee te eten. “Joris, een vaste medewerker daar, maakt graag een geintje. Als ik binnenkom, dan doet-ie alsof hij de rode loper voor me uitlegt. ‘Het opperhoofd is binnen’, zegt hij dan.”

Fiep doet altijd nog de was voor haar man. Verder heeft SVRZ alle zorg voor Herman overgenomen. Toch wel een geruststelling, geeft Fiep toe. Ook omdat ze dan meer tijd voor zichzelf heeft. Borduren is favoriet. Vooral borduurwerken van katten en nostalgische beelden van Leiden, de stad waar ze vandaan komt. Haar appartement hangt er vol mee, geen stukje muur is leeg. Je komt er ogen tekort. “Ik heb een kijkhuis”, zegt ze dan trots.

“Als ik binnenkom, dan doet-ie alsof hij de rode loper voor me uitlegt”

Het team van SVRZ ZorgThuis komt bij Fiep en met de medewerkers lacht ze wat af. En omdat er voor Herman gezorgd wordt, kan Fiep doen wat ze leuk vindt en ontspannen bij haar man langsgaan. Hij woont gelukkig om de hoek, hoewel dat bij vlagen wennen blijft. “Dan heb ik bijvoorbeeld zin in koffie en flitst er ineens door m'n hoofd: ‘Zou hij ook nog koffie lusten?’ Ach, weet je wat? Ik ga zo even naar hem toe.” Kan ze alsnog een bakkie inschenken. En zontjes geven... om van te plukken.

EVEN BINNENKIJKEN BIJ...

een woongroep somatiek

Gewoon een eigen huis, maar dan ergens anders. In een woongroep voor mensen met somatische (lichamelijke) klachten is alle hulp voorhanden, maar zijn bewoners gewoon eigen baas. Van dagbesteding tot klusjes doen en kiezen wat er gegeten wordt: mensen kiezen en doen het allemaal zelf.

Familie De betrokkenheid van familie en andere mantelzorgers is in een woongroep enorm belangrijk. Ook voor Dicky, die regelmatig familie op de koffie krijgt. Dochters Priscillia en Anita met kleinkinderen Niels, Noa en Melanie zijn bij Hof Rietzanger gewoon (klein)kind aan huis. Vertrouwde gezichten, ook voor Dicky's medebewoners. Familie kan altijd langskomen. 24 uur per dag, zeven dagen per week.

Zelfregie Naast allerlei activiteiten binnenshuis, is er ruimte om samen lekker een dagje weg te gaan, bijvoorbeeld naar de Vlindertuin in Kwadendamme. Liever in alle rust in het eigen appartement een boek lezen of muziek luisteren? Of juist erop uit met familie of een medebewoner? Het mag en kan altijd. Bewoners geven zelf invulling aan de dag.

Vanouds Eén van de woongroepen is gelegen in Hof Rietzanger, in Heinkenszand. In totaal zijn hier vier woongroepen. Zevenentwintig mensen met lichamelijke klachten hebben hier elk een eigen appartement. Verder zijn er in Hof Rietzanger appartementen waar SVRZ ZorgThuis levert. Er is een gedeelde binnenplaats met tuin en een ontmoetingsruimte, waar bewoners elkaar op ieder moment van de dag kunnen ontmoeten. Gemoedelijk dorps: het vertrouwde gemeenschapsgevoel dat mensen van huis uit gewend zijn.

Vrijheid Dicky van der Net woont samen met zes anderen in een woongroep. Hier heeft ze een eigen appartement, met ruime slaapkamer, toilet en badkamer. Verder is er een gezamenlijke huiskamer met open keuken. Haar longproblemen en bijbehorende klachten werden steeds erger, daarom kon ze niet meer thuis bij haar man wonen. Toch heeft ze nog alle vrijheid om te gaan en staan waar ze wilt; 's zaterdags gaat ze bijvoorbeeld nog altijd naar haar man thuis.

Wonen in een woongroep voor mensen met lichamelijke klachten: hoe gaat dat?

Voor een plek in een woongroep heeft u een indicatie nodig, die u kunt aanvragen via het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ). De kosten voor de zorg, behandeling en het verblijf in een woongroep somatiek worden deels betaald uit de Wet langdurige zorg en deels via uw eigen bijdrage. Meer informatie hierover vindt u in het artikel 'Goed om te weten' op bladzijde 4. Bij een verhuizing naar een woongroep van SVRZ wonen is het belangrijkste uitgangspunt: kijken wat u zelf kan en wil. SVRZ vindt het belangrijk dat iedereen direct betrokken blijft bij de mensen die voor hen belangrijk zijn. Daarom overleggen we met bewoners, familieleden en andere betrokkenen over wat zij zelf kunnen en willen doen voor en met bewoners.

Bijzondere vormen van zorg

Uw leven kan veranderen, terwijl u daar niet voor kiest. Bij SVRZ snappen we dat als geen ander. Dus als het nodig is, kunt u bij ons terecht voor passende zorg, behandeling, begeleiding en advies. Naast onder andere verpleeghuiszorg, ZorgThuis, behandeling en begeleiding, zorg- en revalidatiecentra en ontmoetingscentra bieden we bijzondere vormen van zorg en ondersteuning bij verschillende ziektebeelden.

Groepswoningen voor mensen met dementie of lichamelijke klachten in combinatie met psychische problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking Vanzelfsprekend is SVRZ expert op het gebied van verpleeghuiszorg voor mensen met dementie of lichamelijke klachten. Voor mensen die daarnaast ook psychische en/of gedragsproblemen hebben of een verstandelijke beperking, hebben we speciale groepswoningen. Daar bieden we deskundige begeleiding en verzorging in een veilige, vertrouwde en kleinschalige omgeving. Deze woningen bevinden zich verspreid over de locaties van SVRZ.

Zorg op maat voor mensen met dementie op jonge leeftijd Dementie op jonge leeftijd begint meestal tussen de 40 en 65 jaar. Jonge mensen met dementie zitten in een hele andere levensfase dan ouderen. Daardoor hebben ze speciale zorg nodig. SVRZ biedt zorg op maat voor jonge mensen met dementie in Zeeland in de vorm van een dagbehandeling en twee groepswoningen. Een team van

specialisten, zoals een arts, fysiotherapeut en psycholoog, is betrokken om de cliënten te begeleiden en te behandelen. De dagbehandeling is maatwerk waarbij de mogelijkheden van de mensen als startpunt gelden. Belangrijk is een zinvolle daginvulling. In de groepswoning kunnen mensen permanent verblijven die niet meer thuis kunnen wonen. Ook hier kijken we naar wat de cliënt nog kan en bieden we begeleiding en behandeling.

Gespecialiseerde zorg voor mensen met de ziekte van Huntington De ziekte van Huntington is een erfelijke aandoening die bepaalde delen van de hersenen aantast. Mensen krijgen dan last van onwillekeurige bewegingen die langzaam verergeren, verstandelijke achteruitgang en allerlei psychische klachten. SVRZ beschikt over een eigen expertteam op het gebied van Huntington. Zij behandelen uw symptomen op basis van een behandelplan. Een behandelplan wordt gemaakt tijdens een polikliniek. De casemanager nodigt u en uw familie uit voor een bezoek aan de polikliniek.

Specialistische woonvoorziening voor mensen met Korsakov Het syndroom van Korsakov is een aandoening die vooral optreedt bij zeer overmatig alcoholgebruik en een eenzijdig eetpatroon. Een gedeelte van het geheugen wordt aangetast, waardoor geheugenproblemen ontstaan. SVRZ heeft in Koudekerke een specialistische woonvoorziening voor mensen met Korsakov. We bieden er veiligheid, structuur, en duidelijkheid. Daarnaast ligt een activiteitscentrum waar mensen een aantal dagen of dagdelen naartoe kunnen gaan. Het aanbod bestaat uit onder andere houtbewerking, administratieve werkzaamheden en creatieve activiteiten.

Steun voor mensen met Niet-aangeboren hersenletsel (NAH) en CVA Niet-aangeboren hersenletsel (NAH) is schade aan de hersenen, die ontstaan is in de loop van het leven. Dat kan zijn door een oorzaak buiten het lichaam (zoals een val of botsing) of door een proces in het lichaam (zoals een infectie, tumor of een CVA, ook wel beroerte genoemd). Een hersenbeschadiging zet uw leven op zijn kop. Het kan dan fijn zijn om informatie, steun en begrip van lotgenoten te ontvangen. Dit kan via het CVA/NAH Trefpunt. SVRZ organiseert meerdere malen per jaar op diverse locaties het CVA/NAH Trefpunt. De data vindt u in de agenda op onze website.

Ondersteuning en ontmoeting bij Parkinson-Inn Het Parkinson-Inn van SVRZ biedt ondersteuning aan mensen met de ziekte van Parkinson en hun naasten. Daar bieden we u de gelegenheid om elkaar op een vast terugkerend tijdstip te ontmoeten in een informele sfeer en ervaringen met anderen te delen.

Afasiecentrum Afasie is een taalstoornis die ontstaat door een niet-aangeboren hersenletsel. Afasie is bij iedereen anders. De ene persoon kan de taal wel begrijpen, maar heeft moeite om op woorden te komen of zinnen te maken. De ander kan juist vrij goed spreken, maar vindt het moeilijk om de taal te begrijpen. In het Afasiecentrum van SVRZ en Gors leren mensen omgaan met de beperking in communicatie. Een team van logopedisten, afasietherapeut en deskundige begeleiders oefent met en helpt mensen met afasie. Daarnaast is het lotgenotencontact erg waardevol. Het Afasiecentrum van SVRZ en Gors heeft twee locaties, in Terneuzen en Goes.

Verlengstuk van het vertrouwde

Met een kwast in de weer vond-ie maar niks. Toch kwam hij telkens bij de schilderclub zitten, voor de gezelligheid. Toen we doorkregen dat hij gek is op treinen, namen we bouwplaten van kleine vouwtreintjes mee. En ja hoor: meneer vertelde honderduit. Maar... waarom waren de vouwtreintjes zwart en wit? Geel en blauw moest dit natuurlijk zijn, net als bij de NS!

Violetta

Toen was het hek van de dam. Hij vindt het schilderen nu zelfs leuk en we maken van papier stukken landschap voor bij de treinen. En het mooie is dat meneer er zelf voor kiest. Als medewerker welzijn bij SVRZ kan ik niet meer wensen. Ontmoeten en meedoen mogen nooit een moetje zijn. Doen wat je leuk vindt en je op je gemak voelen: daar gaat het om.

Niet vanzelfsprekend, want figuurlijk kan er vóór deelname aan activiteiten een behoorlijke drempel liggen. Niet als het aan mij en SVRZ ligt. We denken niet in beperkingen, maar in mogelijkheden. Bij ons mag iedereen doen wat in lijn ligt met hun eigen leven en interesses. Van koffie en een praatje tot dichten en schilderen. Het welzijn van cliënten is op elke plek belangrijk. Of het nou gaat om de dagelijkse bezigheden in de groepswoning of een activiteit binnen de locatie. Dat vind ik voor iedereen belangrijk, zeker als lichaam of geest niet meer meewerken zoals voorheen. Nieuwe deelnemers kunnen eerst rustig wennen en kennismaken, en dan eens kijken wat aanspreekt.

Gelukkig kan ik daaraan bijdragen. Al sinds 1990, het jaar waarin ik bij SVRZ begon. De bevoegenheid van toen is er nog altijd. Samen met de drive om mensen hun eigen leven met alle bezigheden te laten inrichten. Waardig en huiselijk. Of we als SVRZ het verlengde van het vertrouwde zijn? Laten we het vurig hopen... en samen met mantelzorgers en vrijwilligers, iedere dag onze uiterste best doen.

Violetta de Rooij, medewerker welzijn SVRZ De Vurssche (Axel)/SVRZ De Molenhof (Zaamslag)

Palliatieve zorg bij SVRZ

In de palliatieve unit van SVRZ Ter Valcke in Goes kunt u de laatste fase van uw leven doorbrengen. Vierentwintig uur per dag bieden wij gespecialiseerde palliatieve zorg. Ons team richt zich op het verlichten van pijn en het bieden van comfort. Dat betekent aandacht voor zowel lichamelijke, psychische, sociale als levensbeschouwelijke aspecten. De cliënt en zijn naasten staan hierin centraal. Zij krijgen alle ruimte en gelegenheid deelgenoot te zijn in de zorg, samen met het team. Op geheel eigen wijze kan de cliënt zijn emoties verwerken en afscheid nemen. Verpleegkundigen, verzorgenden, artsen, geestelijk verzorger en vrijwilligers hebben maar één doel: in uw laatste levensfase een 'thuis' bieden.

“Trots en berusting,

want het komt zoals het komt”

Op de voorkant van het fotoboekje staat de dijk, vlakbij ‘De Punt’ in Hansweert. Een herinnering aan Paul den Boer, die verknocht was aan zijn dorp aan de Westerschelde. Z’n hele leven speelde zich daar af. Als parlevinker langs de sluisen en als familieman voor wie hem lief was.

Dochter Marie-Louise kijkt samen met zorgmedewerker Dianne van Zanten en geestelijk verzorger Inge van Eck naar het fotoboekje op tafel. In de laatste maanden van zijn leven verbleef haar vader op de palliatieve unit SVRZ Ter Valcke. “De medewerkers zorgden liefdevol voor hem”, zegt Marie-Louise. “Mijn vader kon er in de laatste fase van z’n leven zijn zoals hij thuis was. Dat is belangrijk in die fase van je leven.” Naast het fotoboekje ligt een losse foto van Paul. “Dat was de avond voor de bruiloft van m’n jongste zusje. Met een lekkere bruine kop van het vele buiten zijn. Een ontspannen blik, zichtbaar aan het genieten van zijn dierbaren om hem heen. En dat voorzichtige lachje... ja, typisch mijn vader.”

‘De Punt’

“Het liefst zat-ie op ‘de Punt’, bootjes kijken en een praatje maken met mensen uit het dorp”, herinnert Marie-Louise zich. In de jaren ‘50 en ‘60 was hij parlevinker. Op een bakfiets vol levensmiddelen reed hij langs de schepen

die in de haven lagen. Daar verkocht hij zijn spullen aan de schippers. Toen z’n beroep overbodig werd, ging hij werken op de sluisen, in dienst van Rijkswaterstaat. Hij had geen speciale hobby’s of ambities, was niet reislustig. Hij deed graag iets voor anderen. En ontelbare keren ging hij in z’n vrije tijd een rondje rijden op z’n brommertje, even kijken in het dorp of op de dijk. “Hansweert was zijn lust en zijn leven.”

Pauls gezin

Het gezin was zijn trots. Paul hield veel van zijn drie dochters en zijn vrouw. “Mijn vader was wel de baas. Zo ging dat vroeger, m’n moeder accepteerde dat”, weet Marie-Louise nog. “We deden wel eens dingen die ver van het leven van mijn vader en moeder stonden, maar ze steunden ons uiteindelijk altijd. En natuurlijk waren er zoals in elk gezin moeilijke momenten. Er gebeurden dingen die, zoals hij vond, ‘niet hoorden’. Voor wat anderen over ons zouden kunnen denken was hij wel gevoelig. Hij sloot zich liever bij de meerderheid aan. Hij had daar wel veel moeite mee, maar na een innerlijke strijd accepteerde hij het wél.”

Verstillen en accepteren

“Ieder mens krijgt zijn deel”, zei Paul altijd, ook toen hij ernstig ziek werd. Die levensfilosofie gaf hij door aan zijn vrouw en kinderen.

Eenzijds wilde hij nog genieten van de dingen die er waren, anderzijds was hij bewust bezig met zijn einde. Dat genieten herkenden medewerkers Dianne en Inge goed. Paul wilde graag mensen ontmoeten, gelukkig waren er medeciënten waarmee hij het goed kon vinden. En als er in de hal van Ter Valcke wat te vieren was, was hij erbij. Hij kon niet meer naar ‘de Punt’ voor een praatje, maar gelukkig vond hij in Ter Valcke mensen met wie hij verhalen kon delen.

Berusting

Paul beseftte dat zijn leven eindigen zou. Hij kreeg steeds meer klachten. Dat hij daarnaast steeds slechter zag, deed hem pijn. “En toch”, zegt Marie-Louise, “zag ik berusting bij m’n vader, dat het goed was. Zo stond hij in het leven: het komt zoals het komt.” In deze periode speelde geloof steeds meer een rol. Paul was rooms-katholiek; hij bezocht de kerkdiensten in Ter Valcke. Regelmatig

sprak hij met de geestelijk verzorger over zijn geloof, zijn visie op leven, lijden en sterven.

Afscheid

Paul bleef scherp van geest, ondanks verdere lichamelijke achteruitgang. Het laatste stukje van zijn leven hebben de zussen en hun moeder om beurten bij hem gewaakt. “We werden omringd en begeleid door lieve, zorgzame en professionele medewerkers.” Ter afsluiting van Pauls leven las de geestelijk verzorger, in bijzijn van familie, een gedicht. Waardevolle herinneringen heeft Marie-Louise aan die tijd, op de palliatieve unit. Dan slikt ze even: “Doe de groeten aan de jongens”, dat waren zijn laatste woorden. Een bevriende pastoor van Paul leidde de afscheidsdienst. De koffietafel was op vertrouwde bodem: daar waar Pauls leven zich in al z’n kleuren heeft afgespeeld.

“Mijn vader kon hier zijn zoals hij thuis was.”

SVRZ zorgt voor verbinding in wijken en dorpen

SVRZ verleent in Zeeland zorg aan kwetsbare ouderen, die als gevolg van lichamelijke klachten of geheugenproblemen, voor korte of langere tijd zorg, ondersteuning of revalidatie nodig hebben. SVRZ levert zorg vanuit groepswoningen, zorgcentra en specialistische centra maar ook bij cliënten thuis. Wij bieden een totaalpakket waarbij wonen, welzijn en zorg op elkaar afgestemd zijn.

Wilt u weten of we ook bij u in de omgeving zorg en ondersteuning bieden? Kijk dan hiernaast op het kaartje van Zeeland of bezoek onze website. Van elke locatie staat op onze website een fotoalbum waar u sfeer kunt proeven, maar ook mooie verhalen kunt lezen. Op onze website staat wat elke locatie te bieden heeft.

Dus wilt u nog meer zien of lezen van SVRZ? Kijk dan op www.svrz.nl

SVRZ locaties

- SVRZ Veere
- SVRZ 't Gasthuis
- SVRZ Ter Valcke

- SVRZ Borsele
- SVRZ Tholen
- SVRZ De Blide
- SVRZ Ter Schorre

- SVRZ De Molenhof
- SVRZ De Vurssche
- SVRZ 't Verlaet
- SVRZ De Redoute